

Sobota 26. týždňa

Lk 10,17-24

Radosť
Čo je pravá radosť?

Lukáš zachytáva udalosť sedemdesiatich dvoch učeníkov, ktorí sa plní nadšenia, radosti a plesania vrátili zo svojej misijnej cesty. Naplnený eufóriou, Ježišovi zvestovali svoje skúsenosti a pocity zo svojej práce. Natešení hovorili: **„Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene“** (Lk 10,17)!

Radosť, ktorú učeníci prežívali bola obrovská. Boli plní prekvapenia z udalostí, s ktorými sa stretli, ktoré zažili, ktoré dovtedy iba videli, keď chodili s Ježišom a mali z nich veľkú bázeň. Ježiš im odovzdal moc a silu. Odvdáčil sa im za ich vernosť a lásku, ale v prvom rade za ich vieru, zato že uverili v neho ako Boha. Ale aby im sláva príliš nestúpila do hlavy, vystríha učeníkov rázne: **„Neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujete sa, že sú vaše mená zapísané v nebi“** (Lk 10,20).

Kristus chce aj od nás, aby sme sa radovali z toho, že sme kresťania. On nechce, aby sme boli skostnatelí, smutní a ustráchaní, aby sme si azda mysleli, že viera nám zväzuje ruky, že nám bráni slobodne žiť v dnešnom svete, ako si to myslí mnoho neveriacich ľudí. Je našou povinnosťou ukázať a presvedčiť ľudí, že to tak v žiadnom prípade nie je. My sami svojím životom viery máme ukázať radosť, krásu a slobodu Ježišovho posolstva. Radosť by nemala chýbať ani jednému z nás. Mala by v nás byť udomácnená. V každom jednom z nás má mať svoje dôležité miesto. Radostný človek vyžaruje a prekypuje do celého svojho okolia potešením, porozumením a spokojnosťou. Má sa s ňou deliť, obohacovať iných, rozdávať ju nielen, keď je všetko tak, ako má byť, keď sa darí, ale aj keď sú ťažšie chvíle v živote. Kresťanská radosť je darom pre tých, čo rozumejú prirodzeným radostiam, ako je radosť zo života, radosť z dobre vykonanej práce, radosť z pokoja v rodine, radosť z každodenných stretnutí a chvíľ s tými, ktorých nám Pán postaví do cesty. Úprimná, čistá kresťanská radosť nie je individualistická a sebecká, ale je dobroprajná a spolucítiaca.

Radosť je vlastnosťou, ktorá je na človeku viditeľná. Keď čítame životopisy svätých mužov a žien, zistíme, že všetci boli ľudia plní úsmevu a radosti. Napriek všetkým úskaliam, ktoré im život prinášal, vždy a všade vedeli rozdávať radosť.

Preto poprosme svojich svätcov o radosť, ktorú by sme vedeli dávať aj prijímať. Amen.